

Vestitorul numelui lui Iehova

1 Septembrie 1932

Numărul 17

Faraon și Satan

„Dar te-am lăsat să rămâi în picioare, ca să vezi puterea mea și numele meu să fie vestit peste tot pământul.“ —2 Moise 9: 16.

ASTAZI numele lui Iehova este defăimat mai mult în „creștinătate” ca în orice altă parte a pământului. Popoarele din țările „creștine” au fost privilegiate mai mult decât oricare altele, deoarece cuvântul lui Dumnezeu a fost răspândit între ele, și li s'a dat o mărturie bogată despre Dumnezeu și scopul său. Popoarele din țările „creștinătății”, au afirmat că servesc pe Dumnezeu și pe Cristos; s'au numit cu numele „creștini” și au afirmat că sunt popoare „creștine”. Afirmațiunea aceasta este falsă fără discuție, cu toate acestea o mare răspundere zace asupra unora ca aceia, care au avut ocazie să cunoască adevărul, însă în locul acestuia au apucat o cale a fătăriei; răspunderea acestora este cu mult mai mare decât a celor, cari, fără ca să vrea, erau în necunoștință, ba chiar sunt și azi. Locuitorii țărilor „creștinătății” suferă de multe neajunsuri și au ajuns în mare nedumerire și strămlorare. Preoțimea „creștinătății” a făcut pe popor să creadă, că Dumnezeu îi face să sufere, deoarece nu sprijinesc îndeajuns organizațiile bisericesti pe cari în mod fals le-au numit după numele lui Dumnezeu și a lui Cristos. Pentru mărtoria lui Iehova este de cea mai mare importanță, ca să cunoască limuril împrejurarea, cauza sau motivul acestor împrejurări nenorocite, și să transmită altora adevărul, fie că ascultă de acesta, fie că nu. Evident, că aceasta este voința lui Dumnezeu pentru poporul său în timpul prezent.

În Biblie găsim o bogăție de învățături simbolice, și fără îndoială motivul acestui fapt este acela, ca să arate poporului lui Dumnezeu desfășurarea scopurilor sale. Iehova a folosit pe Iudei, ca să formeze unele ilustrații sau modele; el a declarat poporului său uns în mod limuril, că lucrurile acestea s'au întâmplat, și au fost scrise în cuvântul său în spre folosul său: „Aceste lucruri li s'au întâmplat, ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, cari am ajuns până la sfârșitul veacurilor”. (1 Corinteni 10:11). Însemnarea dumnezeiască arată mai departe, că alte creaturi sau popoare au stat în legătură cu urmașii lui Avraam; și darea de seamă în Biblie despre aceasta a fost făcută și însemnată în spre folosul rămășiței. Că aceasta deducere este adevărată, se dovedește din cuvintele apostolului:

„Și tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră, pentruca prin răbdarea și mângăierea pe care o dau Scripturile, să păstrăm nădejdea cea mare”. (Romani 15:4). Noi avem dovezi din abundență, despre faptul, ca trăim la sfârșitul lumii, și că rămășița poporului lui Dumnezeu care trăiește acum pe pământ a primit mai multă cunoștință, decât tot ceiace s'a dat poporului lui Dumnezeu oricând mai înainte; toate acestea servesc spre folosul deosebit al acestora, care sunt acum în templu. Din aceasta pricina poporul, care este devotat lui Dumnezeu, primește acum o privire mai clară în scopurile lui Iehova, și în aceea, ca ce este datorința lor față de Domnul în timpul prezent. N'ar avea nici un înțeles, dacă lucrurile acestea numai pentru adevărul istoric ar fi însemnate în Biblie. Ele servesc în mod deosebit la aceea, ca să lumineze, să sprijinească și să mângăie pe rămășiță.

Lui Faraon, regele Egiptului i s'a rezervat un loc de mare însemnatate între icoanele ilustrative a Bibliei. Chiar și ostile sau ajutoarele sale în poziții oficiale, sunt făcute însemnate în icoană. Lucrurile cari în Biblie sunt aduse înainte în mare masura cu privire la Egipt, sunt următoarele: puterea slăpânițoare politică, pe care domnitorul și funcționarii lui o aveau și o exercitau; religionea ei, urmată de popor, la care preoții jecau rolul de conducere; și comerțul său mare, înțeles în mare masura sub conducerea regelui, sprijinit de organizația militară a acelei stăpâniri. Lucrurile acestea au ieșit tare la iveală îndeosebi în legătură cu Izraeliții, urmașii lui Avraam, ori poporul lui Dumnezeu. Aceasta arată, că ilustrațiile aceste conțin niște învățături însemnate pentru poporul lui Dumnezeu din timpul prezent. Nici-decum nu vor învăța și aprecia învățăturile acestea toți aceia, care susțin că sunt urmașii lui Cristos, Isos. În armonie cu aceasta spune apostolul: „Dar aceasta nu înseamnă că a rămas fără putere cuvântul lui Dumnezeu. Că nu toți ceice se coboară din Izrael sunt... prin faptul acesta, Izrael; și măcar că sunt sămânța lui Avraam, nu toți sunt prin aceasta copiii lui Avraam; ba încă este scris: În Isaac voi avea o sămânță, care-ți va purta numele”. (Romani 9:6,7). Isaac îndeosebi a fost o ilustrație a numelui lui Dumnezeu,

Cristos Isus și membrele corpului sau. - Galateni 4:28-31.

Valea Nilului este o țară foarte mănoasă, și apa râului face să crească o sumedenie de lucruri, care sunt de lipsă pentru hrana locuitorilor pământului aceluia. Apele râului au format o cale de comunicație pentru comerț. În simbol apa râului închipuie pe popor, care este jefuit de elemental oficial și este folosit în scopurile sale. Că împăratul Egiptului a susținut că este un domnitor atotputernic, reiesă din Ezechiel 29:3, unde Faraon, regele Egiptului spune: „Râul meu, Nilul este al meu, eu l-am făcut!” Toate celelalte grupuri stăpânitoare a Egiptului își exercitau slujbele după dorința regelui. Egiptul a devenit o stăpânire mondială; aceasta înseamnă natural, că Faraon, regele, și slujbașii lui de sub conducerea lui au cărmuit și stăpânit lumea. Regele din Egipt este asemănat cu un „leu lănar”, prin care fapt este exprimat în mod simbolic, că atât dânsul, cât și poporul său s'a ținut tare și puternic. (Vezi Ezechiel 32:2). Precum leul este regele fiarelor din pădure, astfel această stăpânire terocă a Egiptului a fost condusă de un domnitor foarte puternic.

Religiunea Egiptului era diavolească, prin urmare împotriva lui Dumnezeu. Aceasta se adevărește prin declarația lui Iehova făcută scut înainte de scoaterea Izraeliților din Egipt: „Voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului”. (2 Moise 12:12). Puterile politice erau împotriva lui Iehova Dumnezeu, prin urmare anelele Diavolului, și aceasta reiesă din cuvintele lui Faraon, care a zis: „Cine este Iehova, ca să ascult de cuvintele lui?”. Preoții, care au exercitat religia falsă sau diavolească, mâncău așa zicând din mâna regelui, dovedindu-se prin aceasta, că regele într-adevăr a fost acela, care s'a îngrijit de lipsurile ceremoniilor religioase și de aceia, cari au exercitat-o. — 1 Moise 17:22.

Comerțul era partea cea mai tare a stăpânirii mondiale a Egiptului. Aceasta înseamnă, că Egiptul a urmărit o politică a cuceririi de teritorii, fără privire la aceia, că aceasta s'a ajuns prin metode drepte sau nedrepte. Aceasta a fost ocupațiunea principala a națiunii egiptene: celelalte părți a organelor guvernamentale erau lucrătoare pentru sprijinirea intereselor comerciale. Pentru apărarea și executarea circulației mari comerciale și a întreprinderilor comerciale făcute cu violență, a fost adusă în existență o mare armată sau o ramură militară a guvernului. Regele poseda o mare mulțime de cară de război și cai de război. „Înhămați cai, și încălecați călăreți; arătați-vă cu coifurile voastre, lustruiți-vă sulitele, îmbracați-vă cu platoșă! Egiptul se umflă ca Nilul, și apele lui se rostogolesc ca râurile. El zice: Mă voi sui, voi acoperi țara, voi nimic cetățile și pe locuitorii lor. Suiți-vă cai! Năpustiți-vă cară! sa iasă vitejii cei din Etiopia și din Put, cari mănănesc scutul, și cei din Lud, cari mănănesc și întind arcu!” (Jeremia 46:1,8,9). Kuș, Lud și Put erau asociații Egiptului. Ei locuiau la granițele Egiptului și sprijineau Egiptul în întreprinderile sale de cucerire sau războaie de jaf. Egiptenii au întemeiat orașe mari, unde își păstrau comorile. Aceasta este o dovadă, că erau mari ziditori, și că națiunea s'a folosit de arhitecți și constructori întrușii, ca și pe mai departe să-și mărească puterea comercială. Nazuința națiunii, pentru a-și câștiga mari bogății, fara ea sa dea o despăgubire pentru ea, a îndemnat pe Egipteni, ca să facă sclavi din Izraeliteni și sa silească pe poporul Domnului, ca sa zidească orașele de rezerve a Egiptenilor. — 2 Moise 1:11.

Este așadar, clar, că întreaga națiune Egipteană, anume Faraon, regele, religioșii, elementele conduse de preoți și interesele comerciale, care controlau și puterea militară, toți erau împotriva lui Dumnezeu și a poporului lui Dumnezeu. Egiptul era o stăpânire ateistă, blăstamata și asupritoare; și totuși citim la începutul textului din frunte, că Iehova următoarele cuvinte a declarat despre regele lui: „Dara eu pentru aceia te las să stai în picioare”.

Este așadar, clar, că întreaga națiune Egipteană, anume Faraon, regele, religioșii, elementele conduse de preoți și interesele comerciale, care controlau și puterea militară, toți erau împotriva lui Dumnezeu și a poporului lui Dumnezeu. Egiptul era o stăpânire ateistă, blăstamata și asupritoare; și totuși citim la începutul textului din frunte, că Iehova următoarele cuvinte a declarat despre regele lui: „Dara eu pentru aceia te las să stai în picioare”.

Diavolul

Nu poate fi nici o îndoială despre aceia, că darea de seamă despre Egipt și împăratul sau Faraon și oștile sale, Iehova a lasat să se scrie, pentruca sa preumbreze în ilustrație pe Diavol și organizația lui blestemată și asupritoare fara mila. Cuvântul ebraic pentru Egipt este Mizraim și înseamnă „una care este înconjurată de mare”. Marea ilustrează simbolic neamul omenesc înstrăinat de Dumnezeu. Apocalips 13:1. Faraon, regele Egiptean, era un pastor al organizației sale, și el a ilustrat simbolic pe Satan, care ca pastor apăra și ocrotește organizația lui nelegiuită. Neamul omenesc înstrăinat de Dumnezeu, înclintuit prin mare, este în mod deosebit spre înaintarea puterii comerciale a lui Satan și intru întărirea organizației sale este în general înclintuit și condus pe cai ratăcite. Profetul, referindu-se la Mizraim (Egipt), îl numește „țara de negoț”, „țelate de neguțători”. Ezechiel 17:4.

Despre Satan stă scris: „Prin mărirea neguțului tau te-ai umplut cu silnicie, și tot pacătuindu-te de aceia te-ai aruncat de pe muntele lui Dumnezeu, și te nădăduse, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare”. Ezechiel 28:16. Se pare cu siguranță, că pacatul lui Satan a început cu pasiunea lui după bogăție, anume când a dorit să posedă pe Adam și Eva și toate lucrurile care ar izvorî de aici. În timp ce avea controlul suprem în Eden ca Lucifer, a văzut înainte marea neamăsurată a omenirii, care se va naște din Adam și Eva, și care va umplea întreg pământul; și dorința de a posedea „marea” aceasta a făcut sa crească o rădăcină în inima sa, și l-a condus pe o cale greșită. „Tu care locuiești lângă ape mari, și care ai visterii nemărginite, și-a venit sfârșitul, și lăcomia ta a ajuns la capăt”. — Jeremia 51:13.

„Acce poartă nesățioasă după comori a condus pe Satan la silnicii, și pentru aceia spune Dum-

nezeu despre el, că s'a umplut el și organizația lui cu păcat și silnicie prin multele lui întreprinderi comerciale. Satan a înstrăinat pe Adam și Eva de la Dumnezeu. Pentru amăgirea poporului și întoarcerea lui de la Dumnezeu, Satan a înlemeiat prin Nimrod ca conducător văzută o religie falsă și nelegiuită. Religia lui falsă a introdus-o și la Egipțeni, pentru ca să înstrăineze pe acel popor de la Dumnezeu; și după aceea a organizat o puternică stăpânire comercială și militară, și a silit pe popor să sprijinească comerțul sau și întreprinderile sale comerciale, și l-a făcut să creadă că o astfel de purtare va mulțumi dorințele lor egoiste. Grupele financiare și comerciale a organizației lui Satan, au fost adevăratele îndemnuri pentru a umplea pământul cu silnicii și să aducă mult vact și asuprire peste oameni. Militarismul era de lipsă, pentru a duce la îndeplinire dorințele egoiste și lacome și planurile viclene a stăpânirii nedrepte comerciale; pentru aceasta s'a folosit mobilizarea mare de război de oamenii egoști în măsură nelimitată. Toate războaiele cuceritoare au fost puse la cale de oameni lacomi cari cu voia și cu precugetare au aplicat tot felul de silnicii, pentru ca să se îmbogățescă. Regii și alți stăpânitori au plătit soldați, pentru executarea lucrului lor brutal și nelegiuit, și aurul a devenit mijlocul, cu care să îndemne pe oameni ca să se vândă și să se dea la omoruri intenționate. Adevărata bază a silniciei așa de mari zace în pofța, de a lua la sine ceiace aparține altora. „Pentru că bogații lui sunt plini de silnicie, locuitorii lui spun minciuni și limba lor este numai înșelătorie în gura lor!” (Mica 6:12). „Deaceia mândria le slujește ca salbă, și asuprirea este baia care-i învește. Așa sunt cei răi: toldeaua fericicii și își marese bogățiile”. - Psalm 73:6,12.

„Numele religios al Egiptului înseamnă „mândru”. Preoții au arătat cu multă mândrie la bogățiile, puternicele națiuni ale lumii, îndeosebi ale „creștinătății”, și națiunile acestea s'au îmbogățit prin cuceriri și întreprinderi viclene comerciale, care au jefuit și furat pe popor. La preoți și politicieni nu este neobișnuit a se fali cu gura mare, cu puterea lărilor, cari pe costul poporului de rând, care produce în realitate bogăția, au devenit mari.

Diavolul a ridicat pe pământ o organizație puternică, părțile principale căreia sunt elementele religioase, financiare și politice. El folosește oameni egoști, ca să formeze organizația lui egoistă, și să execute măsurile sale nelegiuite și asupritoare. Satan spune despre poporul ilustrat prin rău: „Răul meu, Nilul este al meu, eu l-am făcut!” (Ezechiel 29:3). Timp îndelungat a zăcut lumea întreagă sub stăpânirea celui rău, precum stă scris: „Intreaga lume zace în cel rău”. (Ioan 5:19). Satan afirmă, că popoarele de pe pământ aparțin lui, și că împărăția lui este astfel una dreaptă, și că el este dumnezeul lumii acesteia. (2 Corinteni 1:1). Reprezentanții lui politici văzuți lucrează la îndemnul lui sub conducerea lui vicleană. El face pe oameni să armeze o religie

falsă, ca să poată fi în necunoștință despre Iehova Dumnezeu și înstrăinați de la el. Cea mai puternică parte a organizației sale este elementul comercial, pe care îl folosește la aceea, ca să jefuiască, să ițgele și să asuprească pe oameni.

Reprezentanții egoști ai lui Șatan, fără deosebire aproape tot ce este pe pământ și pe mare, (în sub controlul lor. Acești reprezentanți răi și egoști, care pun în aplicare și execută planurile lor egoiste și precugetate cu viclenie, îi poreclim cu un nume colectiv „marele comerț”, deoarece se ocupa cu marile interese comerciale de pe pământ. Marele comerț posedă vapoarele care călătoresc pe mare, controlează liniile de comunicație pe mare, căile ferate și toate celelalte mijloace de transport pentru produse și fabricatele comerciale de pe pământ: marele comerț — ca proprietar — dispune pe mai departe asupra tuturor mijloacelor de comunicație între națiuni și popoare de pe pământ; posedă bancile și aproape toți banii depuși în ele; este posesorul și administratorul alimentelor, a fabricilor și mașinilor, care produc materiile brute; el stabilește prețul produselor economice și a materialelor din praxvăli și silește pe cumpărătorul și vânzătorul de rând, să facă ceiace spune marele comerț. Marele comerț posedă și controlează ziarele, revistele și toate altele mijloace, pentru a face propagandă potrivit la pentru reclama ei însăș. Are în mână și grănurile guvernamentale legiuitoare și executare a legilor. Poseda și exercita o anumită influență asupra înaltelor școli și universități, școli comerciale și industriale, școli de ingineri și constructori, și controlează cea mai mare parte a moșilor. Poporul de rând a fost înjosit la stare de sclavi, și marele comerț lasă nefuat în seama strigatului poporului pentru mila și ușurare. Marele comerț ține în clesle pe reprezentanții religiei, pe politicieni și cortejul lor, și toți aceștia îndeplinesc voia marelui comerț, și poporul de rând nu găsește nici o cale pentru ași crea o ușurare. Pentru aceasta Diavolul are cea mai puternică organizație văzută pe scena ochilor omenești, ce a existat cândva. Deoarece Egiptul și regele său au preumbril simbolice pe Satan și pe organizația lui, și faptul acesta nu se poate trage la îndoială, astfel Satan și organizația lui erau acelea despre care stă scris: „Chiar pentru aceea te-am lasat să trăiești”. - Traducere engleză.

Este în armonie cu voia lui Dumnezeu, ca oamenii de pe pământ să exercite un comerț de schimb drept și necesar pentru cumpararea și vinderea astorfel de lucruri, cari necesarmente trebuie să fie schimbate; o astfel de cumparare și vindere trebuie să se întâmple „b deplină luare în seamă a drepturilor reciproce. Iudeii erau în relație de legământ față de Iehova și astfel s'au învoit, să facă voia lui Dumnezeu; adică erau îndatorați, să se poarte după dreptate și să fie drepti și legali în atingerea lor cu vecinii, și de sine înțeles în atingerea întregalității. Preoțimea acelei națiuni a devenit o unealta a Diavolului și a ajuns în calea spiritului comercial; Diavolul a făcut din

casa Domnului o casă de comerț și o casă de tâlhari. Diavolul a știut, că chiar pe calea aceasta va putea aduce sub stăpânirea sa pe preoți, și așa a și făcut. Din acest motiv a vorbit Isus cu accent către ei, când a venit să curățească templul. „Și a zis celor ce vindeau porumbei: Rădicați aceste de aici, și nu faceți din casa Tatălui meu o casă de negustorie”. Ioan 2:15. „Le-a zis: Este scris: Casa mea se va chema o casă de rugăciune, dar voi ați făcut din ea o peștera de tâlhari”. - Matei 21:13.

Regula adevărată pentru schimb și comerț a arătat-o Isus prin următoarele cuvinte: „O măsura bună, îndesată, clătinată, care se va varsa pe deasupra”. Luca 6:38. Regula urmată de clasa comercială a organizației Diavolului este chiar contrară regulii acestora adevărate, și sună: „Luați tot ce puteți apuca, și dați cât de puțin numai se poate pentru aceia ce vi-o însușiți. Luați-o pe drept ori fără drept; însă în orice împrejurări s-o luați în stăpânire”.

Unii, pe cari Domnul i-a favorizat, dându-le o cunoștință a adevărului, au fost biruiți de dorul de câștig comercial, au ajuns sub influența lui și „s'au cufundat în fundul mării”. Apostolul a scris bisericii adevărate chiar despre acest punct după cum urmează: „Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotriva, cad în ispită, în laț și în multe pofte nesăbuite și vătămătoare, cari cufunda pe oameni în prapad și pierzare. Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor rețelor; și unii, cari s'au lasat slăvăniți de ea, au rătăcit dela credință, și s'au aruncat singuri într-o mulțime de chinuri”. - 1 Timotei 6:9,10.

Unii au eugelat, că ei pot să continue cu câștigarea averilor prin aceleași metode, pe care le folosește marele comerț, și cu toate acestea să ajungă în împărăția lui Dumnezeu; însă un astfel de caz este o imposibilitate absolută. „Fîndea mai lesne este pentru o cămila să treacă prin urechea acului, decât să intre un om bogat în împărăția lui Dumnezeu”. Luca 18:25. Nu ar fi potrivit, ca aceste cuvinte ale lui Isus să le aplicăm numai la porțita mică în zidurile Ierusalimului; cuvintele înțeleg chiar aceia ce spun. Oricare om, care se folosește de metodele marelui comerț, e imposibil să ajungă în împărăția lui Dumnezeu. Ori cine, care în timpul de față a primit dela Domnul privilegiul, ca să-l servească, și după aceea după apucăturile sale libere se departează dela serviciu, și se apucă de întreprinderi comerciale, ca prin câștigare de bani și averi să se îmbogățească, acela nu are nici o apreciere față de împărăție și față de faptul, că împărăția a sosit. Unul care apucă o astfel de cale, dovedește, că el nu iubeste pe Dumnezeu și împărăția lui, și din acest motiv nu i s'ar îngădui să intre în împărăție, și să formeze o parte a acelei împărății.

Răul permis

Iehova Dumnezeu este drept și adevărat, și toate căile sale sunt drepte. El este întru toate

neegoist, și pentru aceasta Dumnezeu este iubire. „Orânduiriile Domnului sunt fara prihana, și înveselese inima”. Psalm 19:8. „Căci cuvântul Domnului este adevărat, și toate lucrările lui se împlinesc cu credincioșie”. Psalm 33:1. Iehova Dumnezeu iubeste dreptatea și uraste nedreptatea. „Căci Domnul este drept, iubeste dreptatea și căi neprilhanții privesc fața lui”. Psalm 11:7. „Șase lucruri uraste Domnul, și chiar șapte îi sunt urile: ochii trufași, limba mincinoasă, mâinile care varsa sânge nevinovat, inima care urzește planuri nelegiuite, picioarele care alergă repede la rău, martorul mincinos, care spune minciuni, și cel ce stărneste certuri între frați”. Proverbe 6: versul 16 -19. Satan a făcut toate aceste lucrări blastamate, urite de Dumnezeu și continua să le mai facă. Reprezentantii lui în organizația sa fac asemenea.

Egiptenii au asuprit pe poporul ales al lui Dumnezeu, Satan și organizația lui au apasat pe poporul lui Dumnezeu și au batjocorit mult numele lui Iehova. Peste șase mii de ani a jefuit și a apasat Satan pe oameni; nelegiuirea lui și nelegiuirea reprezentanților săi pământesti întrec orice măsura de răutate, nelegiuire și asuprire, ce s'a făcut cândva. Dacă acum vorbim despre usurarea și ajutorul, pe care îl va aduce Dumnezeu prin înparația sa, atunci oamenii în mod natural întrebă: Dacă Iehova este un Dumnezeu al dreptății, atunci pentru ce permite existența tuturor acestor rele de pe pământ? Pentru ce nu nimicește Dumnezeu pe Diavol? Pentru ce nu l-a nimicit deja de demult? Și pentru ce nu împiedecă Dumnezeu marele comerț, religia falsă și politica lipsita de conștiință, ca să jefuiesc, să fure și să asuprească pe popor? Cuvântul lui Dumnezeu nu spune oare, că el a lăsat pe Satan și pe Faraon să steie? Pentru ce a făcut aceasta? Din ce motiv ar dori el, că astfel de nelegiuiti și afurisiti să facă atâta fărâdelege?

Răspunsul la aceasta întrebare până acum a fost în înțelesul celor ce urmează: Iehova Dumnezeu așa a orânduit la casa domnitoare a regilor care urmara pe tronul Egiptului, că acest Faraon, deosebit de rău să se urce pe tron într-o vreme când poporul lui Dumnezeu era acolo, că acest Faraon josnic să-i asuprească și astfel să facă pe iudei să treacă printr-o școală; și Dumnezeu pentru acelaș scop a permis să steie și Satan, Diavolul, și i-a permis să-și exercite nelegiuirea, ca prin aceasta să dea lecție creațiunii întregi de răutatea cea mare a păcatului; Dumnezeu a lăsat pe Izraeliții cei răi să trăiască în un loc cu cei buni, până ce va fi venit timpul pentru nimicirea vaselor mâniciei, și pe alții să-și mântuie; mai departe Dumnezeu a permis, că oamenii nedrepti să ajungă la putere, și ca să asuprească pe oamenii cu bun simț, până ce va fi sosit timpul săn hotărîrii, că să adune pe cei buni la sine prin niște învățături potrivite, și pe alții apoi să-i nimicească. Dacă acest răspuns ar fi potrivit, atunci Dumnezeu ar fi părtaș al răului ce domnește astăzi pe pământ și la asuprirea ce apasă pe oameni.

Noi însă știm, ca o astfel de deducere nicidecum nu ar putea fi dreaptă, deoarece Dumnezeu este drept și urește pe cei răi, și deoarece toate căile sale sunt drepte.

Răspunsul adevărat

¹ Răspunsul adevărat la întrebarea de sus, numai după aceea se poate câștiga, după ce am ajuns la cunoștința întrebării mari din discuție, sau a întrebării ce așteaptă rezolvare. Iehova Dumnezeu nu a creat sau a pus în picioare pe Diavol, și nu a creat și nici nu a pus pe tron pe Faraonul nelegiuit al Egiptului. Lucifer a fost creat desăvârșit, și Domnul l-a pus într-o poziție de răspundere. Simțământul lui hrăpăreț l-a condus la răscoală împotriva lui Dumnezeu. Pofța lui după avuție și bogăție, adică dorința lui egoistă, ca să facă din om un articol de comerț, a fost începutul nelegiuității sale. Lucifer a susținut, că Dumnezeu ar fi un mincinos; așa dar a pus la îndoiala cuvântul lui Dumnezeu. După aceea Dumnezeu a dat lui Lucifer numele „Șarpe”, ce are însemnătatea, ca el este un mincinos și înșelător; l-a numit pe mai departe „Diavol” și aceasta înseamnă, ca este un defăimător și din aceasta pricina este un mincinos, care răspândește minciuni; l-a mai înzestrat cu numele: „Balaur”, arătând prin aceasta, că este înghițitorul, sau nimicitorul a ceea ce este bun; l-a numit „Satan” arătând, că el se împotrivesc a tot ce este drept, și este deci adversarul lui Iehova. Satan a provocat după aceea pe Iehova Dumnezeu, ca să pună pe pământ un om, care să-și dovedească integritatea față de Iehova, și să-și fie credincios și devotat și în cele mai neprielnice împrejurări; Iov 1:10, 11; 2:1-7. Prin aceasta a ridicat întrebarea de discuție: Cine este Cel Prea Înalt în Univers?

² Numele Dumnezeu Atotputernic și Cel Prea Înalt, chizișește pentru adevărată dreptate, adevăr, legalitate, înțelepciune, iubire și putere. Numele sau arată, că el stă peste toți și peste toate, că toate procedurile sale sunt mâinate de neogosit, și bunătatea lui o dovedește față de toți aceia, care se poartă după dreptate. Întrebarea de discuție are așa dar aface cu numele lui Iehova Dumnezeu. Dacă Dumnezeu atunci imediat ar fi nimicit pe Diavol, atunci nu s'ar fi dat ocazie pentru judecarea sau dovedirea întrebării ridicate de Diavol, că numele lui Iehova stă bun pentru tot ceea ce afirmă și ceea ce este. Prin urmare Dumnezeu a îngădui lui Satan să apuce calea lui nelegiuită și egoistă; și nu l-a împiedecat să meargă până la extrem, până când la sfârșit va fi venit timpul lui Dumnezeu, ca să dovedească creațiunii întregi, că el este atotputernic și Cel Prea Înalt, și că numele său stă pentru adevăr și dreptate, pentru legalitate, înțelepciune, iubire și putere. Faraon a fost o ilustrație și un reprezentant al lui Satan, Diavolul, și stătea în locul Diavolului; pentru aceasta a vorbit Dumnezeu către Moise, și

cuvintele sale despre Faraon se aplică mai cu seamă asupra lui Satan, Diavolul.

³ Pe timpul când Luther a tradus Biblia, și mai târziu, când ediția autorizată engleză a Bibliei a fost tradusă și publicată, omul cugeta și credea evident, că Dumnezeu a creat pe Satan cel nelegiuit, și ca rautatea acestuia a fost un mijloc folosit de Dumnezeu, ca unor oameni să le dea învățături bune; dar cei ce nu voese să învețe, ar fi duși de Diavol la locuința sa unde ar fi chinuți în vece. Pentru aceea au tradus ei textul acesta cu următoarele cuvinte: „Și anume pentru aceea te-am ridicat”. Schmoller și alții, și chiar și traducerea engleză în nota de pe margine traduc: „Însă pentru aceasta te-am lasat să stai”. Cu alte cuvinte aceasta înseamnă: Întrebarea din discuție trebuie să se rezolve după dreptate și pentru totdeauna, după ce lui Satan i s'a dat ocazie deplină, ca să-și dovedească afirmațiunea; pentru aceasta spune Domnul: „Te-am lasat să traiești”. Aceasta concluzie este dovedită și mai în deplin de alte traduceri autorizate.

⁴ Pentru a înlina mâna de ajutor cercetătorului, de a trage concluzia adevărată, aducem în cele următoare diferite traduceri a textului 2 Moise 9: versul 16. „Însă chiar pentru aceea te-am lasat să stai, ca să-ți arăt puterea, și ca astfel să mi se vestească numele peste întreg pământul”. Elberfelder. „Dar pentru aceea te-am lasat să stai, ca să te fac să vezi puterea mea, și ca despre numele meu să povestească peste întreg pământul”. Schmoller. „Dar însă te-am lasat să trăiești cu un scop Rotherham: ca să-ți arăt puterea mea, și ca astfel numele meu să fie laudat peste întreg pământul”. Menge. „Însă eu pentru aceea te-am lasat să stai sus sprijinit: Septuaginta, ca să-ți arăt puterea mea, și ca numele meu să se vestească peste întreg pământul”. Schlachter, Zürcher. „Însă pentru aceea te-am lasat stând, ca să-ți arăt puterea mea; și ca ei să-mi vestească numele peste întreg pământul”. Leeser.

⁵ Aceste texte rezolvă întrebarea peste toată îndoiala și dovedesc, că Dumnezeu nu a creat pe Diavol, și ca nu a creat nici pe Faraon, regele nelegiuit al Egiptului. O afirmațiune referitoare a preoților și a altora este o necinsteire a numelui lui Dumnezeu și debilitază pe Dumnezeu cu răspunderea, pentru demoralizarea teribilă și asuprită cea mare care chină azi pe omenirea întreagă. Dumnezeu însă nu a împiedecat pe Diavol; el a permis, ca să rămână și astfel a fost păzit de nimicire; și aceasta a făcut pentru a duce la îndeplinire hotărârile sale, care vor fi împlinite la timpul sau hotărât și spre cinstea și mărirea lui propriu și spre justificarea deplină a numelui său. Cel ce iubese pe Domnul să țină totdeauna înaintea ochilor lor, ca întrebarea cea mai importantă, care a așteptat rezolvare vreodată, fie în timpul prezent, sau în oricare alt timp, constă în justificarea numelui lui Iehova. Timpul se apropie repede, când Iehova își va justifica numele.

«Diavolul a întemeiat și a ridicat Egiptul, și Faraon reprezenta pe Diavol, Dumnezeu a trimis pe poporul său ales în Egipt, anume în lume sau în organizația Diavolului, pentru că la timpul sau hotărât a voit să scoată pe unsii săi din lume. Când poporul său era în Egipt, a început icoana dumnezeiască cu Faraonul nelegiuit și cu oastea lui, cum au asuprit pe Izraeliți. Faraon și inarada lui închipuiau în icoană pe Satan și organizația lui. Izraeliții în Egipt au închipuit în mod simbolic pe toți oamenii, care sunt apăsați de mâna lui Satan, care sunt cu bun simț și doresc să fie scapați de sub apăsare, și ar dori să învețe dreptate. Dumnezeu a auzit strigătele Izraeliților și a trimis pe Moise, ca să-i mântue: stă scris că aceasta s'a întâmplat, ca să facă un nume pentru Iehova, „Pentru care s'a dus Dumnezeu, ca să-l răscumpere sie-si de popor, făcându-și un nume”. (2 Samuel 7:23). În executarea acestui lucru, Moise era o ilustrație a lui Cristos Isus, pe care Dumnezeu îl trimite ca să mântue lumea, și ca să elibereze pe poporul său ales și să-și facă și-și un nume. Moise era însoțit de Aron și barbații aceștia s'au prezentat înaintea lui Faraon, ca să-i vestească hotărârea lui Dumnezeu, înainte ce Egiptenii ar fi nimiciți. Lui Cristos Isus s'a transmis mărturia lui Iehova, ca să dea în știre lui Satan și organizației sale, voința și hotărârea lui Iehova, înainte de nimicirea lor. Dumnezeu a eliberat pe poporul său ales din mâna Egiptului și a nimicit pe Faraon și oastea sa în mare, după ce aceasta a fost vestit în mod hotărât. Nici a format o icoană prin care este arătat, că Dumnezeu va nimici pe Satan și pe organizația lui, și pe oamenii cu simț bun îi va elibera de sub puterea și țărița apăsătoare a Diavolului, după ce s'a făcut acestuia și organizației sale blestemate avertismentul și vestirea cuvenită.

«Dumnezeu a poruncit lui Moise să spună lui Faraon: „Chiar pentru aceea te-am lasat să stai”. Pentru ce? „Pentru că ție (Faraon și oastea lui, precumbrind pe Satan și organizația lui) sa-ți arat puterea mea; și pentru că oi (poporul meu) să vestească numele meu peste întreg pământul”. (Leeser). Acest text este citat de apostolul Pavel în Romani 9:17, și acolo zice: „Pentru aceasta chiar te-am desteptat, ca să arat în tine puterea mea, și ca să fie dat în știre numele meu în tot pământul”.

«Că textul amintit mai sus se referă îndeosebi la Satan și la organizația lui, și că Faraon este numai o icoană, arată apostolul în următoarele cuvinte: „Dacă Dumnezeu, fiindcă voia să-și arate mânia și să-și descopere puterea, a suferit cu multă răbdare niște vase ale mâniei, făcute pentru pieire”. (Romani 9:22). Noi știm însă, că Dumnezeu nu l-a suferit pe Faraon mult timp cu răbdare. Aceasta a durat numai puțin timp și în urmă Faraon a murit. Dumnezeu a suferit însă multe veacuri cu răbdare pe Satan și pe organizația lui nelegiuită; și această stare rea și nele-

giuită a devenit din ce în ce mai mare, cu toate avertismentele repetate a mărturilor lui Iehova. În timpul prezent organizația lui Satan a ajuns culmea nelegiuită; noi știm însă din Scriptură, ca în scurt timp în războiul Armaghedonului Dumnezeu va ucide pe Satan și va distruge organizația lui. La sfârșitul domniei de o mie de ani va ucide pe Satan cu desăvârșire și pentru totdeauna. Satan și organizația lui, cu includerea elementelor sale domuitoare vizibile cele mai de capetenie, anume cele religioase, comerciale și politice sunt asupritorii, și ei sunt „vasele mâniei, pregătite pentru pieire”. Dumnezeu l-a suferit timp îndelungat cu multă răbdare și a declarat în cuvântul său: recunoscut, că trebuie să sufere pieire.

«Aceste texte Scripturale arată negreșit, că Iehova Dumnezeu la nici un caz nu se poate face răspunzător pentru nelegiuirea de pe pământ, și că raul sau nelegiuirea aceasta nu de aceea a permis-o, ca să dea oamenilor lecții folositoare, și ca să-i învețe despre raul nemăsurat al păcatului. Nici o creatură nu a primit cândva o învățătura folositoare din experiența cu păcatul și raul. Scriptura ne aduce dovada convingătoare că Dumnezeu și-a tras îndărăt mâna dela cei nelegiuiți cu scop, și astfel a permis existența lor, ca la timpul sau hotărât să dea la rezolvare pentru totdeauna întrebarea de discuție despre numele său, care stă pentru Supremația lui în soluția iubire și înțelepciunea lui desăvârșită.

«Dacă ni s'ar pune înainte întrebarea, ca pe ce truce s'a îngădui toada aceasta rautale și asuprirea oamenilor, și ca și acum mai dăinuiază, atunci am putea răspunde pe scurt după cum ardează Satan. Diavolul este răspunzător pentru toată mizeria și apăsarea aceasta. De mai multe veacuri a cautat, ca să nustrăineze toată omenirea dela Dumnezeu, și în scopul acesta a întemeiat o organizație mare, care se compune din niște religioși falși și o religie falsă, pe mai departe din niște politicieni sau domnitori necredincioși și de un sistem uris de apăsare comercială, numit „mărele comerț”; prin aceste lucruri a asuprit Satan omenirea și l-a făcut sălavi, chiar așa după cum Faraon în Egipt a făcut sălavi din Izraeliți. Dumnezeu a auzit strigăteleperate ale popoarelor de pe pământ și va lua măsuri. Cu multă vreme înainte a zis Iehova poporului său, ca în aceste zile din urma în care trăim, va veni un punct culminant, când Cel rău și organizația lui vor fi demascate și vor fi nimicite. El a pus pe mărtorii săi credincioși și pe apostolii lui Isus să scrie despre organizația blestemată a lui Satan, unde a arătat religia fătură, mărele comerț sau organizația comercială puternică, plină de avuți, și de putere și pe politicienii lipsiți de conștiință, care în asociere stăpânesc și asupresc omenirea. Despre această asociere infamă a scris apostolul: „Ascultați acum voi, bogăților! Plângeți și lângăți-vă din pricina nenorocirilor, cari au să vină peste voi. Bogățiile voastre au putrezit și hainele voastre sunt roase de molii. Aurul și argintul vostru au ruginit și rugina lor va fi dovada

impotriva voastră: ca focul are să vă mânânce carniurile! V-ați strâns comori pentru zilele din urma! Iată, ca plata lucrătorilor, care v-au secerat câmpiile, și pe care le-ați oprit-o prin înșelaciune, striga: Și strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului Sabaot. Ați trait pe pământ în plăceri și în desfătări. V-ați săturat inimile chiar în ziua în care sunteți gata să fiți junghiați. Ați osândit, ați omorât pe cel neprihănit, care nu vi se împotriva!” Iacobi 5:1-6. Domnul Sabaot trad. Nițulescu înseamnă Domnul aslirilor: el va raspunde acum la strigătele celor persecutați și asupriți, și va trimite pe Isus Cristos și armata lui puternică, ca să nimicească pe Satan și pe organizația lui, deoarece sunt vasele mâinii pregătite pentru nimicire.

Vestind numele său

“Lucrul deosebit a ramașei unse a lui Dumnezeu din timpul de față este vestirea numelui lui Dumnezeu peste întreg pământul. Aaron a plecat cu Moise în Egipt, și la porunca Domnului a fost făcut vorbitorul acestuia. 2 Moise 1:11,15. „Aaron a istorisit toate cuvintele pe cari le spusese Domnul lui Moise: și Moise a făcut semnele înaintea poporului”. 2 Moise 1:30.

“In asemenea mod a incredința Isus Cristos marturia, ramașei credincioase de pe pământ, preumbrită prin Aaron, Dumnezeu a poruncit ca să se dea mărturia aceasta: punerea acestei mărturii îl infurie în mare măsură pe Satan, balaurul cel din vechime. Apocalips 12:17. Satan și organizația lui cea mare comercială, marele comerț, este descris de cuvântul lui Dumnezeu ca un mare balaur, un crocodil din mijlocul mării. Ezechiel 32: versul 2. Aceasta înseamnă fără îndoială, că martorii lui Iehova trebuie să comunice oamenilor adevărul despre organizația lui Satan și să le arate îndosebi, că marele comerț este creatura și unelata lui Satan, pe care o folosește, ca să asuprească pe popor și să înstrăineze pe popor de la Dumnezeu. Sunt unii, care afirmă că sunt într-o legătură cu Dumnezeu, și că fac voia lui, însă refuza să vorbească ceva despre organizația lui Satan. Unșii nu ar putea fi credincioși lui Dumnezeu, dacă neglijează sau refuza să împlinescă poruncile sale. Dumnezeu spune unșilor săi, că ei trebuie să vestească ziua de răzbuire a Dumnezeului nostru, și că răzbuirea lui este îndreptată împotriva organizației lui Satan, pe care acum a o va nimici. Isaia 61:1,2. Evanghelia aceasta trebuie să se vestească națiunilor. — Matei 21:11.

“Cuvintele lui Moise îndreptate spre Faraon înseamnă, că Dumnezeu nu a pus mâna pe Faraon mai de vreme, numai după ce a sosit timpul hotărât al lui Dumnezeu pentru vestirea numelui său peste întreg pământul. Vestirea aceasta trebuie deci să se împlină, înainte ce mânia lui Dumnezeu va nimici pe cel nelegiuit și pe organizația lui. Cine va vesti deci numele lui Iehova? Desigur că martorii săi. Rămășița lui Dumnezeu de pe pământ formează acum pe poporul, despre

care este vorba în Fapte 15:11—18. „Mai întâi Dumnezeu caută ca să-și ia din neamuri un popor pentru numele său”. „După aceasta... voi clădi din nou cortul cel căzut al lui David”. Dumnezeu a ales acum din lume un popor pentru numele său și pe acești credincioși i-a adus în templul lui Cristos, ce este ilustrat prin David și cortul său de întrunire: i-a uns și i-a făcut martorii săi, ca să vestească numele său. Aceasta este întaritul și de următoarele cuvinte a apostolului: „Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preție împaratească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce va chemat din întunecare la lumina sa minunată: pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu: pe voi care nu primirați îndurare, dar cari acum ați căpătat îndurare”. 1 Petru 2: versul 9, 10. Rămășița este acum națiunea aleasă a lui Dumnezeu, care trebuie să-l reprezinte pe el și să se țină despartit și înstrăinat de orice parte a organizației lui Satan. — Iacobi 1:27.

“Punctul cel mare culminant a ajuns, Dumnezeu a îngăduit ca Satan și organizația lui să rămână în picioare, sau să continue cu neleguirea lor, până ce va fi sosit timpul hotărât al lui Dumnezeu pentru nimicirea lor: și acum, înainte de nimicirea lor, spune: Popoarele să se adune, și hoardele lui Satan, dacă pot, să spuna poporului, ce înseamnă lucrurile acestea: dacă însă nu le reușește, atunci oamenii să audă adevărul din gura martorilor mei și să recunoască că acela este adevărul. In urmă spune Dumnezeu către martorii lui credincioși: Voi sunteți martorii mei, căci eu sunt Dumnezeu. Isaia 43:10, 12. Iehova Dumnezeu a dat în știre înainte unșilor săi însemnătatea acestor texte, și astfel le dă ocazie, ca să înțeleagă și să aprecieze cum se cuvine, ca pentru ce i-a chemat dela întunecare la lumina sa minunată și a pus cuvintele sale în gura lor. El le da o explicație clară și desăvârșită, ca Dumnezeu corespunde a tot ce face numele său arată: pe mai departe, că nu de aceia a permis răul, ca să dea oamenilor învățatură despre răul neamăsurat al păcatului, ci că el a îngăduit Celui rău și organizației sale neleguite să stea în picioare, până ce va fi sosit timpul lui Dumnezeu, ca să spuna oamenilor adevărul, ca astfel numele său să fie făcut cunoscut în lumea întreaga. Aceasta se dovedește îndosebi prin cuvintele referitoare a profeției lui Ezechiel repetate deseori, și prin alte texte care arată, că Dumnezeu va duce la îndeplinire răzbuirea sa împotriva lui Satan și organizația sa: „și popoarele trebuie să cunoască, că eu sunt Iehova”. (Schlachter).

“Dumnezeu a lăsat pe Moise și Aaron să se înfățișeze înaintea lui Faraon și să-i dea o prevestire deplină. El a îngăduit plăgile diferite să vină asupra Egiptenilor, care trebuiau să servească națiunii egiptene ca o prevestire și averisment și să arate, că el a hotărât să nimicească națiunea aceasta nelegiuită, și înainte de toate să le dea în știre, că el (Iehova) este Cel Prea Înalt. In lucrurile acestea Moise și Aaron

au închis în ilustrație pe Cristos, cu includerea membrilor picioare sau a rămășiței, care este acum pe pământ, și care prevestește și avertizează pe Satan și diferitele împărțiri ale organizației sale, că Iehova este Cel Prea Înalt, și că hotărîrea lui Iehova este aceea, să nimicească pe Diavol și pe toți aceia, care s'au alăturat Diavolului în dușmanie față de Dumnezeu. Plăgile ce s'au abatut asupra Egiptului sunt o preumbră a prevestirei și a avertizării, pe care Dumnezeu a dat-o și o mai dă în prezent națiunilor lumii și îndeosebi părții oficiale a organizației lui Satan, care de la prima numele lui Iehova și se luptă împotriva martorilor săi de pe pământ.

26 Martorii lui Iehova în prezent trebuie să lucreze cu zel. Ei trebuie să dea marturia lui Isus Christos cu sârguință, pe care le-a încredințat-o cu privire la Dumnezeu și împărăția lui. Ascultând de poruncile lui Dumnezeu, ei trebuie să lase să răsună strigatul de avertisment. „Striga în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului meu nelegiuirile lui, casei lui Iacob păcatele ei!” (Isaia 58:1). Adică ei trebuie să avertizeze pe aceia, care susțin, că sunt urmașii lui Christos și că aparțin casei fiilor lui Dumnezeu.

27 Toți aceia, care au fost luminați cu cunoștința, că hotărîrea lui Dumnezeu este aceea, ca să mântue pe oameni prin sângele Fiului sau iubit Christos Isus, să înțeleagă împărăția sa cu Christos ca capetenie, și după aceasta să restabilească pe cei ascultători din nou, iar pe cei nelegiuți să-i nimicească, și dacă ei cu toate acestea se luptă cu voia împotriva martorilor lui Iehova, când aceștia pun mărturia despre Iehova și scopurile sale, cu toată siguranța vor fi nimiciți cu Satan împreună, deoarece ei păcătuiesc împotriva unei cunoștințe mai bune. Deci toți aceia, care se luptă împotriva martorilor lui Iehova cu orază pînă la mărturie despre împărăția lui Dumnezeu, să se lase avertizați și să li se spună, că judecata lui Dumnezeu este scrisă asupra celor nelegiuți, și că aceasta încercând se va înlămpa.

28 Niciunul dintre aceia, care au primit o cunoștință a scopului lui Dumnezeu și apoi a primit cunoștința adevărului prezent, și neglijează sau se codește să iele parte la aceia, ca să pună mărturie despre numele lui Iehova, nu poate să facă parte din împărăția lui Dumnezeu. Toți cei caldici, neglijenți și indolenți să asculte avertismentul. Timpul a sosit, când Dumnezeu dorește ca numele său să fie vestit. Deci pentru a-și păstra neperilămintarea și credincioșia și iubirea lor pentru Iehova, unșii săi trebuie să vestească numele său, și aceasta vor și face. Toți trebuie să știe, că Iehova este Dumnezeuul Neputernic, și că toate binecuvântările se pogorîră dela el.

Intrebări pentru studiu berean

§ 1. Ținând seama de cunoștința ei despre Dumnezeu și scopul lui, și de răspunderea ei prezentă, compară situația „creștinătății” cu aceea a altor națiuni de pe pământ. Pentru ce a dat greș creștinătatea?

2. Pentru cine și în ce scop a lăsat Dumnezeu să se însemne în Biblie însemnări simbolice și fapte istorice?
3. Pentru ce ocupă un loc însemnat în ilustrația profetică Egiptul, domniitorul său și evenimentele privilegiate națiunea aceea, și îndeosebi purtarea lui cu urmașii lui Avraam?
4. Arată a însemnatatea naturală a Nilului, râul Egiptului, și b însemnatatea lui profetică.
- 5, 6. Descrie organizația guvernamentală a Egiptului. De ce fel era mitul și scopul elementului religios? Explica pentru ce a subjugat Egiptul pe Izraeliți.
- 7, 8. Explica însemnatatea numelui „Egipt”.
- 9 -11. Explica cuvintele: „Prin mărirea negotului tău te-ai umplut cu silnicie și ai pacatuit”.
- 12, 13. Din ce se compune în timpul prezent organizația lui Satan? Descrie activitatea ei.
- 14, 15. Arată procedura dreaptă la comerțul de schimb față de metodele pe care Satan le-a introdus între oameni.
- 16, 17. Până la ce grad a năpădit spiritul comercial pe unii, care au fost miluiți din partea lui Dumnezeu cu cunoștința adevărului?
- 18 -20. Citează texte Scripturale, care arată, cum au violat regula dumnezeiască Satan și reprezentanții lui. Explica pentru ce oamenii nu au înțeles și nu au apreciat cuvenit hotărîrea lui Dumnezeu de a nu împiedeca în lucrarea lor pe oamenii cui și fărădelege.
- 21, 22. Explica cum a venit în existență o ființă cu Satan, și pentru ce a permis Dumnezeu lui Satan să lucreze timp atât de îndelungat pe pământ.
- 23 -25. Cuvintele: „pentru aceasta te-am pus în picioare”, formează o traducere patrivită? Explica menținerea ei în traducerea de Luther și cea engleză.
26. Care trasaturi a scopului dumnezeiesc au fost ilustrate simbolice prin experiențele Izraeliților în Egipt?
- 27 -29. Explica Romani 9:17,22. Ce învalutură este în aceia cu privire la faptul, că Dumnezeu a îngăduit nenorocire și raută pe pământ?
30. Arată în trasaturi scurte răspunderea pentru nelegiuire și apăsare în decursul secolilor trecutului. Citează cuvintele Domnului exprimate prin apostolul Iacob, care vestește judecata asupra asociației înfruntătoare a poporului de astăzi.
- 31 -33. Explica ce este ilustrat prin relația între Moise și Aron, amasurat 2 Moise 9:30. Când trebuie să se manifeste roaba aceasta? Cum și pentru ce?
- 34, 35. Pentru ce descoperă Iehova atât de clar numele și scopul său chiar acum, cum este ilustrat în procedura sa cu Egiptul prin Moise și Aron?
- 36 -38. Ce este deci privilegiul și răspunderea martorilor lui Iehova în prezent? Arată căl de important este, ca să și asume această răspundere neîntârziat și fără rezerve, și să se folosească de privilegiul lor, vestind numele lui Iehova.

WT, din 1 Iunie 1932.

Răscoala lui Lucifer

TRAGEDIA Edenului n'a avut niciodată asemănare. De fapt toate crimile și tragediile, care au avut loc până în ziua de azi, pot să fie puse în sarcina acestei triste întâmplări. Infamia devine mai teribilă dacă ne dăm seama de inteligența și măreția criminalului și relația lui de încredere față de Creatorul vecinic. Această crimă teribilă a nimicit speranțele oamenilor și a îngerilor, a adus vaele mari pe pământ ba chiar în cer vaele și plâsete. Era ocazia când roatele celui rău se puseră în mișcare, și aducând războaie, omoruri, boli, mizerie și foamele, sau invărtit dealungul veacurilor, pricinuind nimicirea vieții a nenumărate milioane de oameni.

Atât de puternic, înșelător și vicelan a fost acest criminal principal, încât i-a reușit să asturzească și să cîntărească simțămîntele mai fine a omului. Prin aceasta oamenii în decursul multor secole au rămas în necunoștință despre motivul urmărilor înfinse a crimei din Eden. Acuma însă se pare sigur, că a sosit timpul lui Dumnezeu, pentru a ridica vîlul pentru a da omenirii o iecană mai clara și o înțelegere mai bună despre crima îngrozitoare și a criminalului infam, pentru ca să poată scapa din înrîurirea acestui rău și să poată găsi scapare în brațele Mântuitorului lumii.

Iehova era binefăcătorul și prietenul omului. El a creat pe Adam, i-a dat o tovarășă și o locuință frumoasă. I-a făcut domnitor peste toate ce erau în jurul vizului său; i-a dat puterea, ca să împopuleze planeta Pămîntul cu o rasă desăvârșită de oameni, să aducă pămîntul sub stăpînirea sa și să domnească peste el. Ca o urmare naturală a acestor fapte, Adam s'a apropiat cu iubire către Creatorul său, și aceasta cu atât mai mult, întrucît așa a fost creat dela natură, că instinctiv a cinstit și adorat pe acela, care a fost pretenul și îngrijitorul lui.

Voința lui Dumnezeu este legea lui Dumnezeu. Prin urmare voința lui Dumnezeu pusă în valoare omului este legea lui Dumnezeu cu privire la om, prin care să se conducă. O creație a se supune legii lui Dumnezeu, face pe creatură un supus necredincios. Fără de lege nu era cu putință, să se pună la probă credincioșia unui om. Trebuie să existe o prescripție pentru felul purtării, care poruncește ceiace este drept, și interzice ceiace este nedrept. Dumnezeu dădu omului o lege, Dumnezeu a arătat voința sau porunca sa cu privire la hrana lui Adam. Mîncarea în sine nu ar fi putut avea nici o urmare rea, deoarece toate mîncările erau desăvârșite, însă urmările rele au derivat din neascultare față de legile lui Dumnezeu. Pierderea vieții a însemnat pentru om pierderea a toate și a orice. Dumnezeu nu a putut îngădui unei creaturi nelegiuite să aibă viața vecinică. El dădu omului hrana stabilită pentru el. „Domnul, Dum-

nezeu a dat omului porunca aceeași: Poți să mînci după plăcere din toți pomii din grădina; dar din pomul cunoștinței binelui și a raului să nu mînci, căci în ziua în care vei mîncă din el, vei muri negresit.” - 1. Moise 2:16, 17.

În perfectă armonie cu îngrijirea sa plină de iubire, Dumnezeu a pus un îngrijitor sau aparator pentru om, care trebuia să-l ajute, să ocolească purtarea nedreaptă, care i-ar aduce pedeapsa pentru călcarea legii lui Dumnezeu. Stralucitul Lucifer a fost acela, pe care Dumnezeu l-a ales și l-a pus de conducătorul și aparatorul omului în grădina Edenului. Despre el și despre denumirea lui la aceasta poziție înaltă, a zis Dumnezeu: „Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse, cu te pusesem.” Ezechiel 28:14. Heruvim uns înseamnă: ca heruvimul a primit putere și autoritate în numele lui Dumnezeu, ca să administreze anumite lucruri. Lucifer ca domnitor suprem a fost în „grădina lui Dumnezeu” îmbrăcat cu putere și autoritate, ca să administreze afacerile omului și să-l păzească pe calea dreaptă. Cuvîntul heruvim face cunoscut pe un funcționar sau împuternicit, care i s'au transmis anumite puteri cerești și corespunzător faptului de îndeplinit anumite obligațiuni. Cuvîntul „a ocroti” înseamnă a pazi, a îngriji și apăra. Urmează deci, că Lucifer a avut putere și autoritate, ca să facă serviciu ca îngrijitorul omului, ca să-l păzească, să-l apere și să-l ocrotească, ca nu cumva să apuce o cale nedreaptă prin călcarea legii lui Dumnezeu. Datorința lui sfîntă față de om precum și față de Dumnezeu era aceea, ca să conducă și să influențeze pe cei încredințați lui, să umble pe calea dreaptă, ca astfel să cîntărească pe Dumnezeu, și viața lor de pe pămînt să și-o lungescă.

Dumnezeu a dat lui Lucifer și puterea morții, dupăcum ne declară apostolul Pavel în Evrei 2:14. S'a ținut deci de datorința serviciului lui Lucifer, ca să nimicească pe om, dacă ar călea legea lui Dumnezeu. Lucifer a deținut o poziție de încredere între Dumnezeu și om. În mâinile sale era depusă slujba sfîntă, ca să păzească în stare curată și bună împărăția nouă a lui Dumnezeu de pe pămînt. Din contra ar fi o tradare, de a doborî în mod fățarnic domnia stabilită de Dumnezeu în Eden. O tradare în astfel de împrejurări trebuia să acopere cu rușine pe tradător, și să-l înfățișeze ca pe o creatură infamă și ca pe cel mai blestemat criminal dintre toți. După Logos, Lucifer a avut poziția cea mai onorabilă în univers: ba chiar se deosebea de cea a lui Logos prin aceea, întrucît era domnitorul suprem și ocrotitorul unei guvernări. Tradarea lui față de această slujbă de încredere este atât de infamă, încât cu cuvinte omenești nu se poate descrie. Frumusețea, curățenia și nevinovăția bărbatului desăvârșit și a femeii desăvârșite, și viața lor într-o împrejurare

mult mai frumoasă decât ceace a putul să vadă până acum ochi omenești, dovedește starea rea a inimii aceleia, care a pus la cale crima nelegiuită.

Ca unul din „stelele de dimineață” Lucifer era martorul creerii omului și a locuinței sale desăvârșite, după aceste a primit slujba de încredere pentru a fi stăpânul suprem al omului. Pentru aceasta a știut, că Dumnezeu a împuternicit pe om, ca să aducă în existență soiul său propriu, și că omul în decursul veacurilor va înpopula pământul cu o rasă omenească, desăvârșită. El a știut că omul a fost creat în așa fel, ca el trebuia să se închine înaintea binefăcătorului său. Astfel a știut și aceia, că va fi de lipsă să strice cugetul din mintea omului, că Dumnezeu este binefăcătorul lui. Lucifer a fost cuprins de pofta după onoare, ca să stăpânească peste neamul omenească, și să primească închinarea acestuia, ceia pe drept numai lui Dumnezeu îi cuvenea.

Lucifer era convins de frumusețea sa, măreția sa și de puterea sa, și a uitat, ca era îndatorat Creatorului său. Inima lui a fost năpădită de egoism. Pornirea lui a fost stricată, și inima lui era plină de reavoință. Inima lui l-a mână ca să se pună în acțiune cu privire la Adam, și pornirea lui la aceasta era răuvoitoare. Profetul în felul următor ne anunță despre aceasta: „Tu ziceai în inima ta: Mă voi sui în cer, imi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, pe capătul miază-noaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt”. (Isaia 14:13, 14). Scriptura arată cu totul clar, că firul cugetării lui Lucifer era cam următorul:

„Eu sunt conducătorul omului în Eden. Eu am puterea ca să duc pe om la moarte. Dacă omul pășește peste legea lui Dumnezeu, atunci eu nu mă voi folosi de puterea aceasta. Eu vreau să fac pe om să creadă, că Dumnezeu nu este prietenul și binefăcătorul său, ci că Dumnezeu îl înșală într'adevăr și de fapt, Dumnezeu însă nu poate să ducă pe om în moarte și totuși să rămână în armonie cu sine însuși, deoarece a declarat, că pomul din mijlocul grădinii Edenului este pomul vieții, și deoarece mănecarea din acel pom înseamnă, că acela, care mănecă depe el, va trăi în veci. Deci voi conduce pe om la pomul acesta și l-oî invita să mănecă; și atunci nu va muri, ci va trăi în veci.

Însă înainte de aș face aceasta, vreau să fac pe Adam să creadă, că Dumnezeu îl ține în necunoștință intenționat, și Dumnezeu îl reține dela lucrurile acelea, de care are tot dreptul să se bucure. Adam iubește pe soția sa și pentru aceasta mă voi apropia mai întâi de femeie, să facă voia

mea, și apoi prin ea voi putea pune slăpânire pe Adam. Voi pricinui astfel de împrejurări că Adam asemenea va fi sedus, ca să mănecă din pomul oprit al cunoștinței, și apoi mă voi codi, ca sa duc pe careva dintre ei la moarte. Imedial după aceia voi conduce pe amândoi la pomul vieții, și-i voi face să mănecă din fructul acestui pom; apoi vor trăi în veci și nu vor muri. În acest mod îi voi câștiga pe partea mea, și îi voi ținea în viața pe veci. Mă voi împotrivi lui Dumnezeu. El are o împărăție de îngeri și alte creaturi cerești, cari îl cinstesc, și eu voi fi asemenea Celui Prea Înalt, și voi primi închinări, chiar așa dupăcum și Dumnezeu primește”.

Scriptura arată, că Lucifer a făcut un astfel de plan de raseală. El a crezut, ca planul acesta vicelau este plănuit cu înțelepciune. Desigur, ca Dumnezeu a știut dela început despre acest lucru, însă nu a făcut nimic în afacerea aceasta, până ce nu a săvârșit Lucifer faptul văzut, când a sedus pe om și l-a îndemnat să păcatuiască. În legătura cu aceasta a zis Dumnezeu: „Ți s'a îngâmfat inima din pricina frumuseții sale, și ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta”. Ezechiel 28:17. Cugetul egoist în inima lui Lucifer era începutul nedreptății în el. Până la acel timp era desăvârșit, deoarece Iehova Dumnezeu l-a creat desăvârșit. Despre el vorbește Dumnezeu prin profet: „Ai fost fara prihana în caile tale, din ziua când ai fost făcut, până în ziua când s'a gasit nelegiuirea în tine”. Ezechiel 28:15. Imperfecțiunea lui Lucifer a început din elipa aceia. Aici a început raseala. Acest simț egoist al inimii sale l-a condus la crima teribilă a trădării, și la toate urmările criminale; ce au urmat. Aceasta a făcut din Lucifer un Diavol și un adversar al lui Dumnezeu. Fapta aceasta a avut niște urmări îngrozitoare asupra lui Lucifer, cum citim mai departe în profetia lui Ezechiel, capitolul 28 versurile 16-19: „Ai păcatuit; de aceia te-am aruncat depe muntele lui Dumnezeu, și te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor schintectoare. Ți s'a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale, și ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta. De aceia te arunc la pământ, te dau priveliște împărăților, și te profac în cunuse pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc. Toți cei ce te cunosc între popoare vor râde și vor zice: „Căci tu ai fost ca un om”. Așadar cuvântul profetic a lui Dumnezeu, care nu greșește, declară, că sfârșitul lui Lucifer, actualmente Satan, Diavolul, va fi nimicirea desăvârșită. La timpul sau hotărît Iehova va executa sentința sa de nimicire, și Satan, Diavolul nu va mai exista.

WT. din 1 Iunie 1932.

„Voi pune foc Magogului, și celorca locuiesc liniștiți în ostroave, ca să știe că Eu sînt Domnul. — Ps. 72.

„Imi voi face cunoscut Numele Meu cel sfînt în mijlocul poporului Meu Israel, și nu-i voi mai lăsa să-Mi pângărească Numele Meu cel Sfînt; ci vor ști neamurile că Eu sînt Domnul, Sfîntul lui Israel!” — Cap. 38. 16,23.

Izvorul înțelepciunii adevărate

CRESTINI nominali, care numai după nume sunt creștini, de fapt însă sunt fătarnici, nu au viziunea sau cunoștința scopului dumnezeesc. Ei cinstește pe Domnul cu buzele lor, însă în inimile lor sunt foarte departe de el. Prin învățăturile lor false au umplut pe oameni cu frica bolnavicioasă din pricina lucrurilor viitoare și i-a îndemnat, ca să se alature organizației lor.

Cu toate acestea poporul înfomețează după o hrană adevărată. Din pricina aceasta spune Domnul: „Deaceia iată, deacuma mă voi purta minunat cu poporul acesta”. Înțelepciunea înțelepților lor va pieri, și pricepera lor se va strica. Pentru aceia a început acum Iehova Dumnezeu prin Fiul său iubit, Isus Cristos un lucru minunat. El face să se transmită poporului cunoștință despre bunătatea lui și despre îngrijirile sale grațioase pentru binecuvântarea oamenilor.

Una din mijloacele pentru a duce la îndeplinire lucrul acesta minunat, este radio, pe care Domnul a lasat să vie acum în existență. Oamenii nebuni, cari în înclupirea lor se țin prea înțelepți, nu se codesc să afirme, că radio ar fi un produs al iscusinței și genialității omenești.

Aceasta explicație nu este adevărată. Dumnezeu a prezis cu trei mii de ani mai înainte, că va veni un timp, când va trimite vestea asemenea fulgerelor, și nimic nu va fi în stare să-i stea în contra. Cei chemați de pe pământ ca martorii săi nu sunt înțelepți, bogali sau mari după lume, ci sunt oameni umiliți și cari primesc învățătura, care dovedesc o mare apreciere față de privilegiul, că pot să facă ceva în numele lui Iehova.

Răspândirea adevărului nu este rezultatul străduințelor vre-unui om, ci Domnul, Dumnezeu însuși se îngrijește de ea prin confucătorii incredințați de el. Prin aceasta instruește pe oameni dinainte despre intențiunea sa, de a înlocui împărăția sa cea mare și a nimici pedeplin organizația Diavolului.

Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o, și poporul lui se bucură, că adevărul se răspândește.

Deoarece este acum privilegiul și datorința poporului lui Dumnezeu, de a da în știre adevărul, Domnului însă nu i-ar plăcea de loc, dacă călcând cuvântul său și lucrând cu el fărădelege, față de explicarea adevărului, s'ar deda la un studiu temeinic al învățăturii evoluției.

Unii ar putea să întrebe: Oare creștinii nu discută potrivit și întrebările despre nemurire și chinul vecinic, și nu sunt și aceste tot așa învățături diavolești? Nu ar fi tot atât de neînțelept să se discute acestea, cași învățătura evoluției?

Răspunsul este: Nu, și anume pentru aceea, deoarece apărătorii acestor învățături susțin, că ar fi susținute de Biblie, în care caz ei recunosc autoritatea Bibliei. Dacă se procedează la discuția acestor întrebări, aceasta se întâmplă cu scopul,

de a stabili, dacă Biblia o întărește sau o neagă.

Creștinii caută apoi să dovedească, că Biblia nu sprijinește învățăturile acestea diavolești. Moderniștii, care sprijinesc dezvoltarea treptată ca învățătura adevărată despre originea omului, dimpotriva neaga Biblia ca autoritate hotărâtă, și ducerile lor le sprijinesc cu înțelepciune omenească. Pentru aceasta afirmațiunea lor în sine este o ocara asupra numelui lui Iehova, ce trebuie să stabilească pentru un creștin, ca să refuze, ca pe o dovadă compusă din teorii false omenești, pe care așa numitul învățat se ofera să le aducă, și nici măcar nu trebuie luate în seamă.

Adevărul este mijlocul, care aduce pe om iarăși în armonie cu marele Creator, Iehova, Fiul iubit al lui Dumnezeu cu deplină autoritate a mărturisit despre cuvântul lui Dumnezeu: „Cuvântul tău este adevăr.” — Ioan 17:17.

Cuvântul lui Dumnezeu, scris cu veacuri înainte de oamenii sfinți ai lui Dumnezeu, a fost însemnat sub conducerea lui Iehova, și este bun pentru învățătura omului, care dorește să umble pe calea dreaptă. 2. Petru 1:21; 2. Timotei 3:16; Iov 32:8. Numai oamenii fără minte neaga Biblia, dacă cercetează o filozofie, care le-ar putea explica originea omului. Este cu totul cu neputință a primi un răspuns mulțumilor la întrebarea „Ce este omul?” numai dacă omul nu depășește cercul strălucit al cunoștințelor proprii și dorește să primească răspuns din cuvântul lui Dumnezeu. —

Profetul David a fost mult mai înțelept decât înțelepții de azi. El era înțelept deoarece se năzua cu seriozitate, să cunoască voia lui Dumnezeu și s'o facă. El era un om după inima lui Dumnezeu, pentru că era totdeauna devotat cu credincioșie lui Dumnezeu. În urma slăbiciunii sale moștenite a făcut unele fapte nepotrivite, însă inima lui era totdeauna dreaptă și înclinată cu adevărat către Domnul, asemenea unui ac de compas, care dacă este mișcat din direcția lui staționară, totdeauna caută să se îndrepte spre pol. Spiritul lui Dumnezeu a lucrat asupra cugetului său, și amăsurat acestuia a vorbit adevărul. 2 Samuel 23:2. Asfel a scris înțeleptul serv al lui Dumnezeu sub inspirație de sus: „Frica Domnului este începutul înțelepciunii; toți ceice o păzesc au o minte sănătoasă, și slava lui ține în veci”. — Psalm 111:10.

Oamenii înțelepți caută cunoștința în cuvântul lui Dumnezeu, și pe lângă aceasta se silesc, să se îndrepte după cuvântul lui Dumnezeu. Cine apucă o astfel de cale și ține la ea, acela se va bucura de favoarea lui Dumnezeu. Pe cei mândri și înțelepți în ochii lor Dumnezeu îi respinge. (1. Petru 5:5). Nebunul este împiedecat prin defăimarea nedreaptă a lui Dumnezeu. Cu buzele lui poate să afirme, că este un reprezentant al lui Dumnezeu, însă tot atunci neagă prin învățăturile pe care le propagă chiar și existența lui Dum-

nezeu. Despre aceasta a scris profetul lui Dumnezeu: „Nebunul spune în inima sa: Nu este Dumnezeu! (Psalm 14:1). Inima este folosită aici ca simbolul pornirilor, care înduplecă pe om să apuce o cale.

Preotul „progresiv”, modernistul sau evoluționistul spune în înțelepciunea sa închipuă și cecosată în principiu cam următoarele: Eu sunt un doctor în teologie sau cunoștința lui Dumnezeu. Luați seamă la înțelepciunea mea! Eu știu că omul este un produs al evoluției, și că continuă să se desvolte tot mai sus”.

Ce este îndemnul adevărat la aceste cuvinte? Dorința de a îndrepta atențiunea spre înțelepciunea lui proprie. Un astfel de om este cu totul egoist, și în mândria și trufia sa spune:

„Nu există un creator al pământului și a cerului sau a omului. Lucrurile pe care le vedem au venit în existență prin puteri naturale oarbe și omul este un produs al evoluției”.

Acest prost este mândru de persoana lui, el se desfătează în măreția lui proprie, și cu mare plăcere ascultă imnurile de lauda la adresa lui. Acești așa numiți învățați înțelepți sau modernisti își găsească plăcerea în aceia, ca să se încerce reciproc cu maguliri. Se bat în piept, vorbesc cu mare demnitate, vorbesc unii altora per „doctor” sau alte titluri și fac mare discursuri despre măreția și înțelepciunea colegului lor.

Așa îi folosește Satan, dușmanul, ca să se orbească reciproc și să arunce ocară pe numele marelui Dumnezeu iubitor. Între oameni și-au câștigat un renume ca înțelepți și însemnați, și prin influența lor înstreinează mintea oamenilor de la Dumnezeu, adevăratul lor binefăcător și prieten.

Este minunat, cum Dumnezeu nostru a prezădit și a prezis starea lucrurilor în cuvântul său. Deci cercetătorul adevărat al profetiei poate să citească cuvintele lui Iehova însemnate cu mult înainte, și să înțeleagă calea, pe care au apucat acești învățați întunecați moderni.

Înăuntrul bisericilor sunt anumite suflete credincioase, inima cărora jeleşe din pricina trufiei și închipuirii unei preoții de acest fel. Ei strigă la Domnul pentru ajutor. Profetul lui Dumnezeu arată, că ei se roagă așa: „Vino în ajutor Doamne, căci se duc oamenii evlavioși, pier credincioșii dintre fiii oamenilor. Oamenii își spun minciuni unii altora, pe buze au lucruri lingusitoare, vorbesc cu inimă prefăcută”.

Răspunsul la strigătele lor este: „Nimicească Domnul toate buzele lingusitoare, limba care vorbește cu trufie (lăudăroșie).” Trufia celor înțelepți întunecați care se numesc „doctori de teologie”, este prezisă prin următoarele cuvinte de profet: „Suntem tari cu limba noastră, căci buzele noastre sunt cu noi; cine ar putea li stăpân peste noi?” — Psalm 12:1-1.

Astăzi în timpul tălării mari în sistemele bisericesti, se poate găsi încurajare în cuvântul lui Dumnezeu. Toți aceia, pe care profetul îi înfățișează aici ca pe aceia, care strigă la Dumnezeu, primesc următorul răspuns din cuvântul lui Dum-

nezeu: „Pentruca cei nenorociți sunt asupriți, și pentruca săracii gem, acum, zice Domnul: Mă scol și aduc mântuire celor obișnuiți. Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, un argint lămurit în cuplor de pământ și curățit de șapte ori. Tu, Doamne îi vei pazi, și-i vei apăra de neamul acesta pe vecie”. — Psalm 12:5-7.

Preoții de felul acesta sunt cei mai trufași dintre oameni. În mod necinstit se numesc după numele Domnului. Ei nu vreau să știe nimic despre cuvântul lui Dumnezeu și duc în rădăcine pe popor cu așa numita înțelepciune a lor. Ei sunt aceia care neaga cuvântul lui Dumnezeu și învăță oamenilor învățătura evoluției, care se contrazice cu cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt o parte a lumii acesteia, sau a organizației Diavolului, deoarece ei sunt asociați cu astfel de stăpânitori ai pământului, care asupresc pe poporul de rând.

Domnul a declarat că trufia și închipuirea lor nu va fi de lungă durată. „Voi pedepsi — zice Domnul — lumea pentru răutatea ei, și pe cei răi pentru nelegiuirile lor; voi face să înceteze mândria celor trufași, și voi doborî semeția celor asupritori”. (Isaia 13:11). „Mândria merge înaintea pieririi, și trufia merge înaintea caderii.” — Proverbe 16:18.

Obârșia omului este un secret, pe care numai cuvântul lui Dumnezeu poate să-l deslege. Nimeni nu ar putea ajunge la adevărul despre aceasta, decât la descoperirea pe care Dumnezeu o da în cuvântul său. Dacă marele Creator nu ne-ar fi dat o însemnare, atunci oricui i-ar fi cu nepuțința, ca să explice despre obârșia omului după mai multe mii de ani de la începutul lui Dumnezeu, marele Creator se bucură, să descopere tainele sale aceloră, cari îl iubesc și îl servesc. Tainele lui Iehova sunt pentru ei. — Psalm 25:11.

David a iubit și a servit pe Iehova Dumnezeu; spiritul lui Dumnezeu era peste el, și a scris: „Doamne, Dumnezeul nostru! Cât de minunat este numele tau peste tot pământul! Slava ta se înalță mai pe sus de ceruri. Din gura copiilor și a celor ce sug la țâță, (i-ai scos o înălțare de apărare împotriva protivnicilor tăi, ca să astupi gura vrajmasului și omului cu dor de răzbunare” (Psalm 8:1, 2). Cuvintele lui David îndeosebi a celui de al doilea vers sunt profetice.

Domnul a știut dinainte, că acești preoți modernști, prea înțelepți, învățați, evoluționști vor deveni uneltele celui rău și astfel dușmani. Prin urmare a lăsat pe David să scrie, că din gura copiilor va veni putere, prin care se spune, că puterea cuvântului lui Dumnezeu nu va veni prin niște înțelepți mari, puternici și îngâmfați, ci prin oameni, cari asemenea copiilor au o stare de inimă doritoare de învățatură, și sunt umiliți. De fapt așa găsim, că aceștia sunt aceia, care duc azi poporului vestea despre bunătaea lui Dumnezeu, și pentru aceasta au ei o parte la acest lucru minunat al lui Dumnezeu.

În timpul pazei de noapte, David privi sus la cer, și era apucat de minunile lui Dumnezeu, pe care le văzu acolo. Ce nepătrunse, mărețe și mi-

nunate sunt ele! Fiecare minte ciostita se bucură să le vadă pe inserate. Fiecare planetă face calea lui fără murmur, și ascultarea minunată față de legile lui Dumnezeu ce se dovedește de acolo, vestește marea Creaturii veciniei.

Când David a privit la această minune a creațiunii, inima lui a fost plină de închinare și preamărire. Apoi a privit la sină și la semenii lui și vorbește: „Când privesc cerurile – lucrarea mânilor tale – luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi zice: „Ce este omul ca să te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seama? L-ai făcut cu puțin mai pe jos decât Dumnezeu, și l-ai încununat cu slava și cu cinste, l-ai dat stăpânire peste lucrurile mânilor tale, toate le-ai pus sub picioarele lui: oile și boii laolaltă, fiarele câmpului, pa-

serile cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările marilor. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău peste tot pământul!” Psalm 8:3-9.

Cât de deosebite sunt aceste cuvinte a profetului inspirat față de acele a profeților moderni! Este evident, că acești oameni, fie că știu, fie că nu, sunt unelte ale Diavolului, deoarece în frufia lor defăima numele lui Dumnezeu înstreinează pe oameni dela Dumnezeu și astfel sunt unelte de folos scopurilor lui Satan. Ca o muștrare publică a evoluționiștilor a scris profetul lui Dumnezeu: „Știi că Domnul „Iehova” este Dumnezeu? El ne-a făcut, și nu noi înșine; poporul lui suntem, și turma pășunii sale.” – Psalm 100:3.

WT, dia 1 Iunie 1932.

Buna speranță pe 1932=1933

ESTE datorința Societății Watch Tower Bible and Tract Soc. ca să vestească evanghelia împărăției lui Dumnezeu. Fiecare copil consacrat al lui Dumnezeu are privilegiul, ca să ia parte la opera aceasta. Dela organizarea Societății, planul de lucru pentru anul următor a fost făcut, după cum Domnul a dat banii prin copiii lui consacrați. Noi înținem la aceasta și pe mai departe ca la un metod potrivit pentru biserică adevărată.

Fiecare care a fost luminat de adevăr, prețuiește faptul, că binecuvântările acestea le-a primit ca un dar grațios. În măsura zelului sau pentru Domnul prețuiește el privilegiul sau de a putea folosi timpul sau, pentru a vesti altora vestea adevărată. Unii, care merg din casă în casă fac atâta lucru de marturie cât le stă în putință, afara de aceasta mai sunt binecuvântați și cu mijloace bănești, ce pot să folosească în serviciul Domnului, ca prin aceasta suflete flămânde, care nu se pot vizita de ei personal, să se poată nutri cu evanghelia prețioasă a împărăției.

Obiceiul de a pune la o parte în fiecare săptămână o oarecare sumă pentru lucrul Domnului, s-a dovedit totdeauna binecuvântat pentru datorator. O comunicare către Societate, cât sperenza fiecare să dea, ne face în măsură, să întocmim planurile pe baza sumelor semnalate.

După primirea acestei ediții a „Revistei” completează te rog ambele file pe care le primești

deodată în acest număr, și anume ambele asemenea. Una din ele să o îți pentru tine. Ca ori-când să știi, ce ai promis în bani, și pe cealaltă să ne-o trimiți noua, sau în grupe unde este un reprezentant denumit al Societății, dă fila la casier, care te strânge pe toate și ni le trimite noua. Textul să se facă în scurte cuvinte, cam așa după cum urmează:

„Ca ajutorul Domnului, sper că voi fi în stare, să dau pentru lucrul răspândirii evangheliiei în anul ce vine suma de lei..... cori Ke, pentru Cehoslovacia, Dolari pentru America. În astfel de rate și la astfel de răstimpuri voi face plățile, cum mă va ajuta Domnul”.

Trimite te rog comunicarea aceasta la:

Societatea de Biblie și Tractate

București, 2. Str. Ing. Zablowski No. 53.

Dela noi înșine nu am putea face nimic, suntem însă convinși ca rugăciunile celor drepti, pot să ajute mult. Din această pricina rugăm pe frați, ca să-și amintească de noi zilnic la tronul harului cereșe, ca astfel să ni se dea înțelepciune și îndurare, ca să putem folosi banii în modul cel mai lucrător spre răspândirea evangheliiei împărăției lui Dumnezeu spre preamărirea Domnului, și ca să putem duce la îndeplinire lucrul încredințat nouă.

WT, dia 15 Mai 1932.

Scrisori

Intr'adevăr era nedumerit

fubite frate Rutherford!

Dupăce am luat parte la conferința măreață și dupăce am mistuit broșura „Impărăția și „Justificare I”, toți recunoaștem – cum și mai mulți din lume – străimțorarea și asuprirea și disperarea, care a apucat acum pe cele mai multe

națiuni. Cine poate încă să se îndoaie, că punctul culminant și nimicirea organizației blestemată a lui Satan nu este departe?

Ce important mai este lumina din prezent, care strălucește din „Revista”, și care va fi echipamentul nostru de arme până la biruința definitivă! Războiul este în curs și sper din îndurarea lui Dumnezeu, să rezist până la sfârșit în lupta

cea mai înfocată! Ce mare privilegiu! Ce mare binecuvântare este a putea fi activ în serviciul din casă în casă!

Cele mici mărturii din serisoarea la apărută în Buletin ne ușurează mult introducerea în vorbire și multe argumente nu mai sunt de lipsă. Sunt adevărate capo d'opere. Într-o comună cu 2200 locuitori broșura Impărăția am lăsat-o în fiecare familie afara de șase, 45 preoți și mai mulți funcționari publici am servit cu broșura Impărăția, și am gustat binecuvântările care însoțesc pe un martor al lui Iehova, dacă acela pune mărturia amăsurat hotărârilor lui Dumnezeu, ceea ce este de așa mare importanță.

Sâmbătă trecută a venit la mine un preot și m'a rugat, dacă ar putea primi o nouă broșura Impărăția. Mi-a spus că în furia lui prima broșura a rupt-o în bucăți, și acum ar dori să cilească și să studieze broșura. Era într'adevar nedumerit. Broșura aceasta mică a fost citită mai mult decât oricare altele. Oamenii, nu numai ea o citesc, dar se duc cu ea dela unii la alții și discută lucrurile pe care le conține. Aceasta notezește calea pentru mărturia cu cărțile mari.

A la soră recunoscătoare în serviciul Saur

E. F. Stahl,

Ce ne va mai da Iehova?

Iubite frate Rutherford!

În anul 1919 ne-ai spus în Cedar Point, ca nu există o lege, care ar putea interzice cuiva să nu deie unei altei persoane ceea ce acesta dorește să-i deie; că oricine în orice vreme și în orice loc poate să dea ceva cuiva, dacă aceasta nu este spre paguba aceluia. Deci am luat cu mine un cutăr plin de tractate, și am început. Tractatele așa le-am împăturat, ca oricine să le poată introduce comod în buzunar, am legat laolaltă câte 25 bucăți cu cauciuc și le-am introdus în poșeta mea. Am un umbleț ușor și pot bine alerga. Astfel dându-i tractatele oamenilor pe stradă și le spuneam: „Te rog bagă aceasta în buzunar.” Ei mă priveau și luau cu plăcere tractatele. În curând aveam deprinderea dorită și puteam împărți zilnic 500 exemplare.

În 1925 am ținut o adunare de rugăciune în casa mea. Aproape în fiecare zi era în serviciul lui Iehova Dumnezeu în oraș. Aceasta nu l-a plăcut primarului din Denver. El avea o mulțime de polițiști pe care îi tratam ca și pe ceilalți, și cărora le dădeam „Epoca de Aur”, buletine de radio și altele. Aceste buletine de radio

au fost lipărite în St. Louis sub conducerea lui Watch Tower. Săptămânal răspundeam din el până la 100 bucăți. Toți oamenii le doreau, în-deosebi polițiștii. Aceasta era prea mult pentru primar.

Eu am o casa dublă. Jumătate este închiriată. Dincolo mi-a așezat primarul un detectiv cu familie. După ce a locuit acolo un jumătate de an, am auzit odată pe chiriasul meu zicând: „Da, primarul m'a așezat aici. El îmi da lunar 70 dolari și chiria ca să supraveghez pe sâmbăna casii. Ea face parte din Studenții Bibliei Internaționali, și primarul spune: „Ea arată împotriva ei nu din acest motiv: ei caută să o prindă altcum, cu ce apoi să-i putem lega mâinile, însă fiecare o iubește, și citesc și toate lipăriturile pe care i le dă, și noi nu putem face nimic. Ea o ține curată pentru polițiști. Ei sed' pe veranda mea și pot să audă tot ce se vorbește în adunarea de rugăciune. Toate decurg în ordine, și mi-e frica ca polițiștii înșiși citesc scrierile ei”.

Nu m'am lăsat dusă în rătăcire și niciodată nu am fost deținută. În lunile din urmă, mă bucur ca pot spune, ca am împărțit 1000 Buletine de radio, cele mai multe la comercianții din oraș. Ar fi un păcat să le țin la mine. Și iată acum „Lumina”? O, aceasta mă face să sîrăg de veselie! Ce ne va mai da Părintele nostru cerese? Dacă as putea aceasta cuprinde! Eu sunt numai o luptătoare din grupa; însă dacă nu este încă târziu, cu plăcere as fi un ajutor-pionier.

În serviciul Maestrului, a la soră

Mrs. ... Colorado.

Primit cu unanimitate

Iubite frate Rutherford!

La prima ocazie a conferinței noastre anuale economice cu unanimitate am primit următoarea:

„Grupa Vancouver (Canada), a maclorilor lui Iehova, declară fratelui Rutherford deplină lor apreciere și armonie cu rezoluția, care a fost primită la conferința cea mare la Columbus, și înțelegerea lor în ce privește schimbarea numelui lor în numele „Martorii lui Iehova”. Rezoluția a fost amintită a primit-o cu unanimitate”.

Noi cerem binecuvântarea Domnului asupra lucrului și serviciului ce se face în numele său. Să-ți dea (ie, celor ce sunt cu tine în Bethel, precum și tuturor unșilor, putere, pentru a da înainte biruitorii sub conducerea și comanda Domnului și conducătorului nostru Cristos Isus, până când în sfârșit numele lui Iehova va fi justificat.

